

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ 2

38 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 38

Η συνδρομή έτησι και προπληρωτέα δια τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμῆς 12, δια τὰς ἑσχαρίας δραχμῆς 15 καὶ δια τὸ ῥέμιοτον δραχμῆς 20.

Ἀγγελίαι καὶ εἰδηποιήσεις ἐκταχυρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ὀκτωκτὶς σφραγίδι.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΛΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1885

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΛΤΑ 15

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶς συνταγματάρχης τοῦ πηϊκοῦ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ἀνήκει εἰς τὴν ἐνδοξὴν ἡγεμονικὴν τῆς Μάνης οἰκογένειαν υἱὸς αὖν τοῦ Ἀναστασίου Μαυρομιχαλῆ καὶ ἐγγονὸς τοῦ μεγάλου Πατρίστου. Ἐγενήθη τὸ 1829 καὶ ἀπὸ ἐπὶ τὴν αἰδομένην τὰς γυμνασιακὰς τοῦ σπουδᾶς, κατετάχθη ἐθελοντικῶς εἰς τὸν στρατὸν, ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης εἰς τὴν διανομίαν τῶν ἀκροβολιστῶν (φουστανελλοφόρων) παρὰ τὴν βελίαν τοῦ πατρὸς τοῦ ζυγούτου να τὸν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῆς κλίσεως ἣν ἱερῶς ἐκέκτητο πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον. Πριαγθεὶς κανονικῶς, ἐγένετο ἀνθυπασιότης τὸ 1851 ὑπὸ τοῦ Ὁθωνοῦ προσθέντος ἰδιοχείρως τὸ ὄνομά του εἰς τὸν κατάλογον τῶν προβιδιασμένων ὃν παρούσας πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ τοῦ, ὑπουργὸς τότε τῶν στρατιωτικῶν ἀποχωρῶν τοῦ ὑπουργίου, ὅστις ἐξ ἀδρότητος καὶ ἐξ ὑπερηφανείας δὲν συμπεριέλαβε μεταξὺ τῶν προβιδιασθέντων καὶ τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ. Βουλόμενος νὰ συμπληρώσῃ τὴν στρατιωτικὴν του μόρφωσιν μετὰ τὸν προβιδιασμόν τοῦ ἐξήγγισε καὶ εἰσῆλθε δι' ἐξετάσεων εἰς τὴν δ' τάξιν τῆς Σχολῆς τῶν ἑθελοντῶν καὶ ἀποπεράτωσεν αὐτόθι τὰς σπουδὰς του. Τὸ 1854 ἔχων βαθμὸν ὑπολοχαγῶ ἐστάλη παρὰ τῆς κυβερνήσεως εἰς Γαλλίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του γνώσεων καὶ διέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ δύο ἔτη ὑπηρετῶν εἰς σύνταγμα τι τοῦ γαλλικοῦ πηϊκοῦ. Λοχαγὸς ἐπὶ τῆς Μεσοβασιλείας ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἐν τῇ Ἐθνοσυνλεύσει, καὶ εἰς τὰς ἀπαρχὰς ταύτας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ τοῦ σταδίου κατεδείχθη καὶ ἐξετιμῆθη ἡ ἐξειδικασμένη τοῦ ἀνδρὸς κοινοβουλευτικὴ ἀξία. Τὸ 1866 ὁ Δεληγιώργης σχηματίζας ὑπουργεῖον παρεκάλεσε τὸν κ. Μαυρομιχαλὴ ν' αναδείχῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Τὸ 1867 ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον Βουλγαρί. Τὸ 1875 κατὰ τὴν πρώτην ἀνάσθησιν εἰς πρωθυπουργὸν τοῦ κ. Τρικούπη τὸν προσεφέρθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐδέχθη, ἐκφράσας μάλιστα μεταμέλειαν ὅτι ἐδέχθη αὐτὸ ἄλλοτε νεώτερος ἐνὸς δὲν ἦτο εἰδικὸς. Κατὰ τὸ 1876 ὁ Δεληγιώργης προσέλαβεν αὐτὸν ὡς ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, τοιοῦτος δὲ ἐξετημάσθη καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνοῦρου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστρατείας καὶ τοιοῦτος διατελεῖ καὶ σήμερον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου. Ἀσχολεῖται μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ ἐρετος εἰς τὰς στρατιωτικὰς

μελέτας καὶ συχνάκις ἐν τῇ βουλῇ λαμβάνει τὸν λόγον λαλῶν μετὰ κόρου, μετ' εὐχολίας καὶ σαφηνείας ἐπὶ τῶν εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἀναγομένων ζητημάτων. Ἰδίως ἠγωνίσθη κρατερώς εἰς τὸ ζήτημα τῆς θητείας ὑπέρμαχος ὢν κεκηρυγμένος τῆς πολυετοῦς θητείας. Γενικῶς θεωρεῖται ὡς αὐστηρὸς εἰς τὸ καθήκον τοῦ καὶ ἀνένδοτος εἰς τὰς βουλευτικὰς πιέσεις. Κατὰ τὴν κοινὴν ὁμιλογίαν ἀνέδειξε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὡς ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἑτακτὸν δύναμιν ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος, ἣ δὲ ἀγαθὴ σύμπτωσις ἐστὶ προϊσταται τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὰς κρίσιμους στιγμὰς 2, διατρέχον ἀνὴρ φέρων ὄνομα κλεισθὲν ἐπὶ ἡρωισμόν καὶ θυτίαις θά συντελέσῃ βεβαίως εἰς τὴν ἱπέρωσιν τῶν γυναικῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ φρονιμάτων.

ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΙΚΑΙ ΔΗΛΩΞΕΙΣ

Πολλοὶ συνάδελφοί μου μὴ ἀνέθηκαν νὰ ἀντιπροσωπεύσω τὴν συνομοταξίαν τῶν αἰλουρίων τοῦ χρώματός μου ἐν τῇ χορείᾳ τῶν συντακτῶν τοῦ ΑΣΤΕΟΥ, φρονούντες ὅτι ἐπίστη ὁ καιρὸς νὰ ἀναμείξωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν οὐράν μας εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου. Εἰς τὴν διεύθυνσιν ὅμως τοῦ ΑΣΤΕΟΥ ἀπόκειται νὰ κατορθώσῃ, ὥστε νὰ γείνῃ δυνατὴ ἡ εἰρηνικὴ ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ συμβίωσις μου μετὰ τοῦ κ. Souris.

Μαῦρος Ἰάτος

Σὺς στέλνω χειρετίσματα κ' ἕνα γλυκὸ φιλή,
Κ' εἶμαι 'ς τοὺς ὀρισμούς σας.
Δὲν ἔχω καὶ πεποιθήσιν 'ς τοὺς στίχους μου πολὺ,
ὅμως ἐλπίζω πάντοτε εἰς τὰς ἀκάτους Μούσας.
Αἰτίνας ἐν μέσῳ τόσας πεζοτάτης ἀπραξίας
Ἄν ὧδάς δὲν δίδουν, δίδουν ὁμοιοκαταληξίας.

Τρεῖς ἔχρατοι

Ἐπεθύμουν νὰ εὑρίσκον καὶ ἐγὼ κανένα θησαυρόν, ἀγαπητοί μου συμπολίται, διὰ νὰ πλουτίσω τὴν πόλιν σας μὲ μεγαλοπρεπὲς θέατρον καὶ σὰς ἀπαλλάξω ἀπὸ τὰς χειμερινὰς περιπνευμονίας τοῦ κ. Μπούκουρη καὶ ἀπὸ τὰς θερινὰς στηθοκαταρροῆς τοῦ κ. Τσόχα. Ἐπεθύμουν νὰ ἐξωραίσω τὸ Στάδιον, νὰ καταστήσω πλωτὸν τὸν Ἰλισσόν, ν' ἀνεγείρω θαλάσσια λουτρὰ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Αλικιῶντος, νὰ φωτίσω δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός τὸν κήπον τοῦ Θεσίου καὶ νὰ στολίσω αὐτὸν μὲ τὰ ἀγάλματα τῶν δημοτικῶν μας συμβούλων. Ἀλλ' οἱ θησαυροὶ εἶνε σπάνιοι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ δύνασθε περὶ τούτου νὰ πληροφορηθῆτε παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμίου καὶ τῶν μεσιτῶν τοῦ Χρηματιστηρίου. Διὸ σὰς παρακαλῶ ν' ἀρκεσθῆτε εἰς τὸν ταπεινὸν θησαυρόν τῶν ἀναμνήσεων καὶ τῶν γνώσεών μου καὶ οὔτε κἀν νὰ μὴ σκέπτεσθε περὶ θεάτρων καὶ σταδίων, κατὰ τὰς κρίσιμους ἡμέρας μάλιστα ἃς διατρέχομεν θέατρον ἔχετε τῶρα τὸ τοῦ πολέμου. . . ἂν θὰ γείνῃ, καὶ στάδιον τὸ τῆς ἐνεργείας, ὅπερ ἐλπίζω νὰ παρακολουθήσῃ ἤδη τὸ αὐχμηρὸν καὶ ἄγονον στάδιον τῶν λόγων.

Ἡρώδης ὁ Ἀττινὸς

ΣΗΜ. ΔΙΕΥΘ. Κύριε Ἡρώδη, ὁ ξυλογράφος μᾶς ἐχάλασε τὸ πνεῦμά σου καὶ σ' ἐφύλασεν! Θά σὲ θαυάζομεν ἀργότερα!

+++++

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Σύντομος περίληψις τοῦ βασιλικοῦ λόγου τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῆς 1. βουλευτικῆς περιόδου:

«Ἐχετε πρόνημα ἀλλὰ. . . καθήσατε πρόνιμα»

ΕΜΠΡΟΞ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ!

Πέμπω μακρόθεν τὰ συγχαρητήριά μου πρὸς τὰς ἀγαθὰς καὶ εὐγενεῖς νεάνιδας τῶν Κλαμαῶν, τὰς κεντράσας τὴν σημαίαν τὴν μέλλουσαν νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς νίκης τοὺς ἐαυτῶν συμπατριώτας. Σφίγγω τὴν χεῖρα τῶν ταπεινῶν καὶ περιφρονημένων διδασκαλισσῶν αἰτίνας ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεὶ προσέφεραν μὲ προθυμίαν τὴν ἐργασίαν τῶν πρὸς ραφὴν τῶν ἀσπρορουχῶν τοῦ στρατοῦ καὶ ἐπέθυον νὰ εἶχα χίλια στόματα διὰ ν' ἀσπασθῶ τὰς μικρὰς καὶ ἀθῶας χεῖράς σας, ὧ ἀγαπητὰ κοράσια τῶν σχολείων, τὰς χεῖράς σας τὰς ὁποίας νύσσει ἡ βελόνη ἡ συρράπτουσα μὲ γοργότητα τὰ χονδρόπανα τῶν σκελετῶν καὶ τῶν ὑποκαμίσων. Εὐτυχῶς δὲν ἀνετράφητε σεῖς μὲ τὰς αὐστηρὰς ἀρχὰς τῆς γυμναστικῆς σειμονευμένης τῶν βρετανίδων καὶ ὄχι μόνον τολμᾶτε νὰ προσέριπτε ἀνευθυσίως τὸ ὄνομά των, ἀλλὰ καὶ ράπτετε προθύμως διὰ τῶν χειρῶν σας τοὺς χιτῶνας, οἵτινες θὰ καλύψωσι τὰς τραχεῖας σάρκας τῶν ἀγροτῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου, μὲ μεγαλειτέρην εὐχαρίστησιν ἀφ' ὅσῃν θὰ ἡσθάνεσθε κεντῶσαι τὰ παικιλόχροα ἐργόχειρα, ἐργασχολῆς μάταια, στολισμὸν περιττὸν καὶ πολυδάπανον τῶν σκοτεινῶν σαλονίων σας.

Εὐγε! εἰς τὴν συναυλίαν αὐτὴν τῆς κλαγγῆς τῶν ὄπλων, τῶν κραυγῶν τοῦ φλογεροῦ ἐνθουσιασμοῦ, τῶν θουρίων, ἢ το ἀναγκαστὴν ν' ἀκουσθῇ καὶ εἰς τόνος γλυκὺς, εἰς τόνος στοργῆς, ἀγάπης, συμπαθείας, καὶ τὸ ἔργον σας, ὧ νεάνιδες, ὧ διδασκαλίσσαι, ὧ κοράσια, ἀνεπλήρωσεν ἐπαξίως τὸν ἐλλείποντα τόνον καὶ κατέστησε πλέον ἐμμελὴ τὴν συμφωνίαν.

Ἀλλὰ σεῖς, ἀβροδίαιτοι δέσποιναι καὶ δεσποινίδες, σεῖς ἀριστοκρατικαὶ κυρίαι τῆς πρωτεύουσας ποῦ εἰσθε; Διαρκεῖ ἀκόμη ἡ saison ἡ φθινοπωρινὴ καὶ ἐντροφᾶτε ἀκόμη εἰς τὰ délices τῆς ἐξοχῆς; Ἐν τῷ μέσῳ τῶν parties de plaisir τῆς campagne δὲν ἐφθασεν εἰς τὰς ἀκοάς σας ὁ θόρυβος τοῦ ἐξεγερμένου λαοῦ; Διὰ τῶν ὤμων τοῦ κομποῦ σας pince-nez δὲν διακρίνατε ἀκόμη τὰ σύννεφα ἅτινα ἀνέρχονται ἀπειλητικὰ ἐκ τοῦ ὀρίζοντος; Δὲν ἔχετε καὶ σεῖς υἱόν, ἀδελφόν, σύζυγον, μνηστῆρα, φίλον ἢ ὅπωςδῆποτε ἄλλως ποθητὸν τῆς καρδίας σας, ὅστις ὑπακούσας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος ἐσπευσε νὰ καταταχθῇ ὑπὸ τὰς σημαίας; Τούλαχιστον τὸ αἶμα τῶν περιστερῶν ὅπερ εἶδετε ἐν ἀγγαλιᾷ χυνόμενον εἰς τὸ tir-aux-pigeons, τὸ αἶμα τῶν ταλαιπωρῶν σπουδῶν ἅτινα ἰδιουχείρως ἐφρονεύσατε δὲν σὰς ἐνέπνευσε φιλοπολέμους ὀρμούς;

Δέσποιναι καὶ δεσποινίδες, ἀκούσατε τὴν συμβουλὴν μᾶς ἐκ τῶν τοῦ φύλου σας. Ἄν ἀποσιγῇτε τῶν Ἀθηνῶν ἐπανέλθετε, καὶ ἂν εἰσθε εἰς Ἀθήνας μὴ μένετε κεκλεισμέναι, ἀφανεῖς καὶ ἀνέλητοι εἰς τὰς αἰθούσας σας. Δὲν σὰς ζητῶ νὰ σχηματίσῃτε καὶ σεῖς ὡς αἱ Βουλγαρίδες σῶμα Ἀμαζόνων. Ὅχι! οὔτε ὁ προορισμὸς ἐν γένει τοῦ γυναικείου φύλου εἶνε τοῦτο, οὔτε τὰ ἄδρα καὶ εὐθραυστά σας σώματα ἀντέχουσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς κακουχίας. Δὲν σὰς ζητῶ οὔτε κἀν ν' ἀφαιρέσῃτε τὸ μέχρις ἀγκῶνος μακρόν σας à la mousquetaire χειρόκτιον διὰ νὰ χειρισθῇτε καὶ σεῖς τὴν δημοκρατικὴν ραβίδα. Δὲν σὰς ζητῶ νὰ σχηματίσῃτε σῶμα δικαιοσύνης καὶ νὰ γυμνασθῇτε εἰς τὴν πρόχειρον περιθάλψιν τῶν τραυματιῶν ἀπὸ τοῦδε. Ἐπεθύμουν μόνον τὴν ὥραν καθ' ἣν παρατίθεται εἰς τὴν τράπεζάν σας τὸ δαφνίλες γεῦμα νὰ συλ-